

ת"פ 67143/06/16 - מדינת ישראל נגד אמיר שאהין, דוד קושמקוב, אלבין אילייב, אברהם בוקרא, ליאור עובדיה, נסים דואהדי

בית משפט השלום בפתח תקווה

03 אוקטובר 2017

ת"פ 67143-06-16 מדינת ישראל נ' שאהין ואח'

בפני מאשימה נגד נאשמים
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל

1. אמיר שאהין
2. דוד קושמקוב
3. אלבין אילייב
4. אברהם בוקרא
5. ליאור עובדיה
6. נסים דואהדי

גזר דין בעניינו של נאשם 6

הנאשם 6 הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירה של שימוש פחזני באש או בחומר דליק לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בהתאם לאישום מס' 66 לכתב האישום.

בהתאם לחלק הכללי בכתב האישום פורט כי על פי חוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989, הצווים והתקנות שהותקנו מכוחו, נקבעו שורת הנחיות באשר לאחסון גז פחמימני מעובה (להלן: **גפ"מ**), לרבות אופן אחסנה, מרחקי בטיחות, תקני חשמל, אמצעי כיבוי אש ובטחון, וכיוצ"ב (להלן: **סטנדרט הבטיחות הנדרש**).

נטען כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום התגורר הנאשם 6 בלוד, במתחם הכולל מספר מבנים וחצר (להלן: **המתחם בלוד**).

הנאשם לא החזיק אישור להפעלת מחסן גז מכל סוג שהוא במתחם.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום לא נקט הנאשם באמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה באש או בחומר לקיח או נפיץ, בכך שלא פעל על פי החקיקה הנ"ל וע"פ סטנדרט הבטיחות הנדרש ולא אחסן את הגפ"מ במתחם בלוד בהתאם לחוק החומרים המסוכנים.

בין היתר, לא שמר על המרחק הנדרש מאזור מגורים ומאזור תעשייתי, לא החזיק במטפים, גלאי אש ומערכת התזת מים, לא קיים שמירה ומערכת אזעקה, לא התקין תאורה בגובה המתאים, לא קיים בור בטחון ומשטח לטיפול בחפצים

חשודים, ולא הציב שילוט עם טלפון חירום.

בהתאם לאמור באישום מספר 66, ביום 22.6.16 במהלך חיפוש שנערך במתחם לוד בידי המשטרה וגורמים נוספים נתפסו -

280 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג כל אחד.

39 מיכלי גפ"מ במשקל 48 ק"ג כל אחד.

65 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג כל אחד וכן 22 מיכלי גפ"מ במשקל 48 ק"ג כל אחד במשאית מ.ר. 6367032.

המיכלים נמצאו כשהם מאוחסנים במקומות שונים במתחם בלוד ללא אמצעי הזהירות הנ"ל הנדרשים וזאת למטרת מסחר.

במסגרת הסדר דיוני, הנאשם הודה כאמור באישום מספר 66 ויתר האישומים כנגדו בוטלו.

בהתאם להסכמה אליה הגיעו הצדדים הצהירה המאשימה כי תעתור לענישה של 3 חודשי מאסר בעבודות שירות וההגנה תטען באופן פתוח.

נקבע כי הממונה על עבודות שירות יגיש חוות דעת בעניינו של הנאשם.

בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות והומלץ על השמתו במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

לבית המשפט הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו לנאשם 6 הרשעות בין השנים 1999-2006 בעבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וסחר בסמים, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, יריה בנשק באזור מגורים, איומים, ביצעו עבודות ללא היתר, בריחה ממשמר חוקי ותקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו. בגין עבירות אלה הוטלו על הנאשם, בין היתר, עונשי מאסר שרוצו בחלקם בעבודות שירות.

במסגרת הטיעונים לעונש התייחסה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם כמפורט לעיל ולעובדות כתב האישום, וחזרה על עתירתה להטלת 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נטען כי המיכלים אוחסנו במקומות שונים, ללא כל אמצעי זהירות, וזאת כאשר מדובר בגז בישול שהוא מקור אנרגיה שיכול להתלקח במהירות ועלול לגרום לנזק עצום כאשר הוא יוצא משליטה.

נטען כי עוצמת פיצוץ של ק"ג גז זהה לפיצוץ של 2.5 ק"ג של חומר נפץ.

ב"כ המאשימה טענה כי בתי המשפט עמדו על המסוכנות הגבוהה אשר נובעת מספקי גז פיראטיים.

כן נטען כי העבירה שבוצעה מעידה על תעוזה, זלזול בחוק וזלזול בחיי אדם.

לאור המסוכנות הגבוהה ועברו הפלילי של הנאשם, ומנגד הודייתו והקשיים הראייתיים בתיק, בגינם אף נמחקו מספר אישומים, עתרה ב"כ המאשימה להטלת 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה רלוונטית.

ב"כ הנאשם טען כי לא הוגשה חוות דעת מומחה לעניין עוצמת הפיצוץ שנטענה ע"י ב"כ המאשימה, ולכן אין מקום להתייחס לטענות אלה.

כן טען ב"כ הנאשם כי לא מדובר במקרה זה בספקי גז פיראטיים, כנטען.

לעניין ההרשעות הקודמות, ב"כ הנאשם טען כי כל ההרשעות התיישנו, וכי אף הרשעה אינה רלוונטית לאישום הנוכחי, ומזה 11 שנים הנאשם לא עבר אף עבירה.

נטען כי מתחם הענישה ההולם הינו בין עונש של"צ או מאסר על תנאי לבין עבודות שירות.

הוגשה פסיקה רלוונטית בה נגזרו מאסרים על תנאי או של"צ בעבירות דומות.

בת"פ (שלום י-ם) 6747-12-11 **מד"י נ' מוסטפה עבדאל רחמן** הורשע הנאשם בעבירה של שימוש פחזני באש או בחומרים מסוכנים ובית המשפט קבע כי העונש הראוי בעניינו הינו עונש של"צ בהיקף נרחב, מע"ת וקנס כספי.

בת"פ (ראשל"צ) 28912-06-13 **מד"י נ' טל רביבו ואח'** הורשעו הנאשמים במספר כתבי אישום שייחסו להם עבירות גניבה, החזקת כלי פריצה, שימוש פחזני באש או חומר דליק, היזק לרכוש במזיד וקשירת קשר לפשע בעת שגנבו בלוני גז במספר הזדמנויות. בית המשפט גזר עליהם עונשי של"צ ומאסר על תנאי וכן קנס כספי וצו מבחן לנוכח המלצת שירות המבחן ומשיקולי שיקום.

בת"פ (שלום ת"א) 40763-05-11 **מד"י נ' משה אשכנזי** הורשע הנאשם בעבירות רבות ובהן שימוש פחזני באש או בחומר דליק, איומים והפרעה לשטר במילוי תפקידו. בגין עבירות אלה גזר בית המשפט עונש של 4 חודשי מאסר על תנאי.

בת"פ (ראשל"צ) 30152-12-15 **מד"י נ' אינטר גז חברה לגז בע"מ ויצחק בית הלחמי** הורשע הנאשם 2 בעבירה של שימוש פחזני באש או בחומרים מסוכנים וכן בעבירות של איסור שימוש במיכלי גז"מ שאינו מסומן, ומכירה ע"י ספק. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי בסך ₪ 15,000 בהתחשב בגילו המתקדם של הנאשם, מעצרו למשך מספר ימים, והנזק הכלכלי שנגרם לו תוצאה מהסתבכותו באירועים נשואי כתב האישום.

ב"כ הנאשם טען כי לנאשם, שהינו כבן 42, אב ל-11 ילדים וסב לנכדים, נגרם עינוי דין.

נטען כי הנאשם נעצר ביום 22.6.16 ומיד הודה, הן במשטרה והן בבית המשפט, בעבירה שיוחסה לו בסופו של יום, ולא

היה מקום להאשימו ב-11 האישומים הנוספים, שנמחקו.

נטען כי השופטת בן אליעזר, בשלב מעצר הימים, קבעה כי ניתן לשחרר את הנאשם בתנאים מגבילים.

(הוגש פרוטוקול הדין).

נטען כי על אף החלטה זו והצגת כל המסמכים הדרושים להוכחת היות הנאשם עוסק ברשיון, המאשימה הגישה ערר והנאשם נותר במעצר מאחורי סורג ובריח למשך 27 ימים.

נטען כי המאשימה ביקשה לתקן את כתב האישום 3 פעמים, ובסופו של יום יוחסו לנאשם 12 אישומים, וכיום מה שנותר מכתב האישום המקורי עב הכרס, שהכיל 66 אישומים שהשתרעו על 40 עמודים, הינו אישום אחד על גבי 2 עמודים, בעניינו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם אינו בגדר עבריין מועד וכי הוא שינה דרכיו.

נטען כי הנאשם מעולם לא עסק בגז באופן פיראטי, אלא רק באופן חוקי.

הוצגו כל ההיתרים, החוזים והרשיונות שיש בידי הנאשם עוד מתקופת כתב האישום.

כן הוגשה חוות דעת של מר אלברט עמר, מומחה בחתום הגז ומי ששימש כראש מנהל תחום הגז והחקירות במשרד התשתיות, שבחן את בלוני הגז.

בהתאם לחוות הדעת, המשאית שנתפסה אינה נכנסת להגדרה של מחסן גז. כן נמצא כי הסכנות שתוארו בדוחות הפעולה של השוטרים והפקחים היו מוגזמות, שכן מדובר במשאית המצוידת בכל ההיתרים והמיכלים שהיו עליה היו במצב עמידה רתומים כנדרש.

המומחה סבר כי קיימת סבירות נמוכה לכך שתתרחש דליפת גז במקביל מכל המיכלים, ובמקרה הגרוע תתרחש דליפה ממיכל או שניים. במצב זה כמות הגז שתדלוף תהווה סכנה מזערית בשטח פתוח שכן מרבית הגז יתפזר בחלל האויר עוד לפני שיהווה סכנה.

מעבר לאמור בחוות הדעת, נטען כי רוב הבלונים מתוך ה- 400 בלונים שהושבו, היו ריקים, ללא גז.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה והורשע למרות שהמקרה שלו יכול היה להסתיים בענישה מנהלית. נטען כי הנאשם היה עצור 26 לילות מאחורי סורג ובריח והוטל עליו איסור לעסוק בתחום הגז, מה שגרם לעסק שלו לקרוס.

הוגש פירוט חשבונותיו של הנאשם והלוואות שנטל במאות אלפי שקלים.

נטען כי בתקופה זו, מאז מעצרו, נגרמו לו נזקים כבדים לנוכח התנהגות המדינה, ולמעשה הוא נענש הרבה מעבר לעונש שהיה ראוי שיוטל עליו בנסיבות העניין.

נטען כי התנאים וההגבלות בוטלו רק בחודש יוני האחרון בהסכמה.

הוגשה אסופת מסמכים שמצביעים על תהליך השיקום שעשה הנאשם בתיק זה, זאת בניגוד לטענת המאשימה כי הנאשם עוסק בתחום הגז באופן פיראטי.

נטען כי הנאשם עוסק בתחום הגז מול עיריית לוד ומול משרד התשתיות.

לתמיכה בטענות הנאשם הוצגו המסמכים הבאים, שהינם בתוקף במועדים הרלוונטיים:

מסמכי התקשרות של הנאשם עם חברת גז עבדו תמרה כסוכן גז באזור השפלה, לאחסון גז במתקני החברה בתמרה ולהובלת מיכלי גז כסוכן-מפיץ של החברה.

רשיון ניהול עסק של מכירת וחלוקת מיכלי גז, מעיריית לוד.

היתר של משרד התחבורה לנהג להוביל חומר מסוכן - על שם הנאשם.

אישור התמחות לנאשם בעבודות גז תחת פיקוח חב' גז עבדו תמרה בע"מ.

רשיון מוביל להובלת גז במשאית נשוא כתב האישום.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם למעשה מודה כי האחסנה במתחם החצר שלו היתה לקויה, אך לאור האמור לעיל עתר בא כוחו כי בית המשפט יסתפק בתקופת מעצרו וחתימה על התחייבות, ולא יטיל עליו אפילו מאסר על תנאי.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון.

הנאשם טען כי כבר ביומו הראשון של התיק הזה הוא הודה באישום 66.

הנאשם טען כי ההתנהלות של המאשימה כנגדו בלקיחת המשאית ובלוני הגז גרמה לו לנזקים קשים וכי החברה פשטה רגל והוא נקלע לסיטואציה בה הוא חייב לחברה כמעט 700,000 ש"ח.

הנאשם טען כי השמועות שנשמעו בעניין החברה שלו, על גניבות וכדומה, גרמו לה לנזק תדמיתי רב ודבר זה הקשה על פעילותה.

דין

כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם מייחס לו עבירה של מעשה פיזי בחומר דליק, בכך שאחסן את מיכלי הגז בחצריו, לרבות במשאית, ללא אמצעי הבטיחות הנדרשים בצו ובסטנדרט הבטיחות הקבוע בחקיקה, כמפורט בחלק הכללי של כתב האישום.

בניגוד לכתב האישום המקורי, אין מיוחסות לנאשם עבירות של קבלת נכסים שהושגו בעוון, או עבירת עיסוק בגפ"מ ללא רשיון לכך, המיוחסת לנאשמים האחרים. המדובר איפוא בעבירת בטיחות, אשר רף הענישה בגינה שונה, בחקיקה

ובפסיקה, מהרף שנקבע בפסיקה ביחס לעיסוק בגניבת בלוני גז, מסחר בהם והובלתם ע"י גורמים פיראטיים וכיו"ב.

הגם שצויין בכתב האישום מהם אמצעי הזהירות שלא ננקטו בהחזקת בלוני הגז, ושהיה על הנאשם לנקוט אותם לפי צו הגז וסטנדרט הבטיחות, לא הוגשה חוות דעת מומחה מטעם התביעה לגבי מידת הסיכון לדליפה והתלקחות בלתי מבוקרת שנוצרה בנסיבות בהן הוחזקו מיכלי הגז. לא נסתרה חו"ד יועץ הגז מטעם ההגנה, לפיה האחסון בשטח פתוח, בחצרים או במשאית, יוצר סכנה נמוכה להתלקחות, שכן גם במקרה של דליפה מאחד הבלונים או יותר, הגז מתנדף ומתפזר באוויר ואינו מגיע לריכוז בתחום הנפיצות.

כמו כן, קיים פער בין הוראת החוק לפיה הורשע הנאשם, אשר דינה עד שלוש שנות מאסר, לבין הוראות חוק הגז (בטיחות ורישוי) תשמ"ט-1989 וצו הגז (בטיחות ורישוי) (בטיחות ההחסנה של מכלים ומכלי מחנאות במחסן גפ"מ ובמחסן עזר), תשנ"ב-1992. על פי חוק הגז (בטיחות ורישוי), סעיף 25 (ב), **"העובר על הוראה אחרת מהוראות חוק זה, או תקנות שהותקנו מכוחו או צו או הוראה שניתנו מכוחו, דינו - מאסר שנה או פי שלושה מן הקנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977"**. מדובר בהוראת חוק ספציפית, שצריכה לעמוד לנגד עיני בית המשפט בקביעת המתחם.

על פי צו הגז וחוק העבירות המנהליות, הקנס המנהלי בגין הפעלת מחסן גפ"מ ומחסן עזר ללא אישור הינו 3,000 ₪.

בנסיבות אלה, וכאשר הוכח כי הנאשם מחזיק ברשיון לעיסוק בגפ"מ וכן מורשה להובלת גפ"מ במשאית, בהתאם לרשימות שהוצגו, מתחם הענישה נע בין מע"ת ושל"צ לבין מאסר בעבודות שירות, וכן קנס.

במקרה דנן, הנאשם ריצה 27 ימי מעצר בפועל, ספג נזקים כלכליים וכן עבר עינוי דין לא מבוטל.

לנאשם עבר פלילי, אך הוא ישן ואינו ממין העניין.

כמו כן, הנאשם נטל אחריות מתחילת החקירה וחסך בזמן שיפוטי.

בנסיבות אלה, אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

קנס בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.18.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג תשרי תשע"ח, 03 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.